

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou ve věci žalobkyně **J. D.**, zastoupené Mgr. Marianem Babicem, advokátem se sídlem Nákladní 3002/2, Opava, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2017, č.j. MSK 121474/2016, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou dne 16. 3. 2017 domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 2. 2. 2017, č. j. MSK 121474/2016, sp. zn. DSH/27029/2016/Kys. Svou žalobu odůvodnila tím, že žalovaný zamítl odvolání žalobkyně pro opožděnost, aniž by rozhodoval v souladu se zákonem, veřejným zájmem a s ohledem na okolnosti případu, a tak nesprávně vyložil platnost a šíři právního jednání žalobkyně spočívající ve zmocnění zmocněnce pro předmětné přestupkové řízení, čímž ji zkrátil zejména na jejím právu na obhajobu. Žalobkyně si nebyla v době udělení plné moci vědoma skutečnosti napsané drobným písmem, že její zmocněnec není oprávněn přijímat doručované písemnosti určené do vlastních

rukou, nebyl na tuto skutečnost upozorněn zmocněncem ani správním orgánem a dozvěděla se o něm až z rozhodnutí žalovaného. Žalobkyně poukazovala na to, že i v samotném rozhodnutí je uvedeno, že rozhodnutí bude doručováno jak žalobkyni, tak i jejímu zmocněnci (viz rozdělovník rozhodnutí), z čehož žalobkyně dovodila, že rozhodnutí bude doručeno jejímu zmocněnci a o věc se dále nezajímala, když počítala s tím, že zmocněnec proti rozhodnutí podá odvolání, a to v souladu s jejich dřívější dohodou. Žalobkyně uvedla, že správní orgán prvního stupně pochybil při vyhotovení a doručování svého rozhodnutí, stejně tak při svých následných úkonech, kterými dal jasně najevo, že podané odvolání považuje za včas podané.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 23. 6. 2017 uvedl, že obecný zmocněnec žalobkyně nebyl zmocněn k převzetí doručovaného rozhodnutí, je tedy pro počítání odvolací lhůty rozhodné doručení rozhodnutí žalobkyni. Ta neprojevila, že její vůle směřovala k udělení generální plné moci, k neprojevené vůli pak nelze z podstaty věci nijak přihlížet. Z plné moci ani z žádného vyjádření žalobkyně nebo jejího obecného zmocněnce v průběhu řízení pak nebylo možné seznat, že by vůle projevená v plné moci odporovala skutečné vůli žalobkyně, a že žalobkyně hodlala udělit obecnému zmocněnci generální plnou moc. Výluka z přijímání doručovaných písemností je v plné moci uvedena shodným písmem jako pozitivní výčet úkonů, k nimž zmocněnec oprávněn je a žalobkyně tak nemůže tvrdit, že byla zmocněncem uvedena v omyl a pokud by tomu tak bylo, šlo by o otázku případné odpovědnosti za škodu mezi žalobkyní a jejím obecným zmocněncem, nikoli o otázku rozsahu zastoupení ve správním řízení. Správní orgán nebyl povinen ani oprávněn zkoumat, zda mezi zmocněncem a zmocnitelem bylo ve skutečnosti dohodnuto něco jiného, než je v plné moci uvedeno, tím spíše kdy o tom nejsou žádné pochybnosti. Doručoval-li správní orgán prvního stupně současně také obecnému zmocněnci, činil tak nad rámec a toto nadbytečné poučení nemohlo nijak žalobkyni zkrátit na jejích právech, neboť nemá účinky pro běh lhůt podle § 34 odst. 2 správního řádu, když rozhodné je doručení rozhodnutí žalobkyni. Usnesením, kterým byla žalobkyně vyzvána k doplnění náležitostí odvolání, bylo vydáno po uplynutí odvolací lhůty a nemohlo nic změnit na skutečnosti, že odvolání bylo podáno opožděně. Na závěr žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23.4.2015, č.j. 2 As 215/2014 - 43, který judikoval, že zastoupení ve správním řízení není povinné, účastník odpovídá za volbu zmocněnce a nehájí-li zvolený zmocněnec práva účastníka s náležitou péčí, nese následky účastník sám. Žalobkyně se nemusela nechat zastupovat, anebo mohla využít služeb advokáta, jak učinila nyní v řízení o správní žalobě. Jestliže udělila plnou moc obecnému zmocněnci, který zřejmě neoprávněně podniká, neboť poskytuje právní služby za úplatu, ačkoli není advokátem, byla to její svobodná vůle, ale i její odpovědnost.

Žalobkyně následně reagovala na vyjádření žalovaného podáním ze dne 20. 7. 2017, kterým sdělila, že nerozlišovala mezi tím, zda jí zastupuje advokát nebo osoba, která právní služby poskytuje neoprávněně, žalovaný i správní orgán prvního stupně měli neoprávněně podnikání pana A.P. oznámit příslušným orgánům, což neudělali. Správní orgán prvního stupně k tomuto zmocněnci neměl žádných výhrad, komunikoval s ním a utvrzoval žalobkyni v tom, že je řádně procesně zastoupena. K prokázání tvrzení o tom, že žalobkyně zmocnila A. P. k zastupování v celém řízení,

a že tedy text plné moci neodpovídal obsahu mandátní smlouvy, navrhuje jeho svědeckou výpověď.

Soud rozhodoval bez jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím Magistrátu města Opavy ze dne 9. 8. 2016, č. j. MMOP 90829/2016, sp. zn. 11943/2016/DOPR/KoV byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků ze dne 6. 5. 2016, a to pro přestupky dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. a přestupku dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., dále pak za přestupky ze dne 8. 6. 2016 dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., za které jí byla uložena pokuta ve výši 37.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvaceti měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, dále povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč. V tomto řízení byla žalobkyně zastoupena zmocněncem A. P., a to na základě plné moci ze dne 12. 6. 2016, ve spojení s plnou mocí ze dne 5. 8. 2016. Rozhodnutí bylo doručeno do vlastních rukou žalobkyně dne 11. 8. 2016, zmocněnci dne 18. 8. 2016. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání dne 30. 8. 2016, ve znění doplnění ze dne 12. 9. 2016, v němž navrhovala zrušení předmětného rozhodnutí a zastavení řízení o údajných přestupcích. O odvolání rozhodl žalovaný tak, že jej podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl pro opožděnost. Žalovaný uvedl, že zmocnění A. P. se v dané věci odvíjí od plné moci 12. 6. 2016, ve spojení s plnou mocí ze dne 5. 8. 2016, přičemž zmocnění je omezeno tak, aby zmocněnec přijímal doručované písemnosti, kromě písemností určených do vlastních rukou zmocnitele, z čehož vyplývá, že zmocněnec nebyl oprávněn přijmout doručování napadeného rozhodnutí a právně relevantní je doručování žalobkyni, která měla odvolání podat nejpozději dne 26. 8. 2016, následujícího dne rozhodnutí nabylo právní moci. Odvolání bylo podáno až dne 30. 8. 2016.

Soud přezkoumal žalobu a zabýval se jedinou žalobní námitkou, a to posouzením, zda bylo odvolání žalobkyně podáno včas. Při posouzení včasnosti podaného odvolání musel soud nejprve vyhodnotit plnou moc (obsah plné moci ze dne 12. 6. 2016 i ze dne 5. 8. 2016 je totožný, rozdíl je pouze ve specifikaci řízení, v němž má být plná moc uplatněna), kterou předložila žalobkyně správnímu orgánu prvního stupně. Plnou mocí, označenou reg. číslem 68/2016, zmocnila žalobkyně zmocněnce A. P., nar. X, IČ X, adresa k doručování písemností X S. M. u B., N. V.9, aby ji ve všech právních věcech zastupoval: „aby vykonával veškeré úkony, přijímal doručované písemnosti kromě písemností určených do vlastních rukou zmocnitele, podával návrhy a žádosti, předkládal důkazy, uzavíral smíry a narovnání, uznával

uplatňované nároky, vzdával se nároků, podával opravné prostředky nebo námitky a vzdával se jich, vymáhal nároky, plnění nároků přijímal a jejich plnění potvrzoval, účastnil se ústních jednání, provádění dokazování a všechny písemné protokoly svým jménem podepisoval, **žádám zaslání všech sdělení o prováděných úkonech dle zákonů.**“

Soud došel k závěru, že plná moc netrpí vadami, pro které by bylo možno pochybovat o zastoupení žalobkyně panem A. P. a o rozsahu tohoto zastoupení v předmětném správním řízení. Účastník si podle § 33 odst. 1 správního řádu *může zvolit zmocněnce, zmocnění se pak prokazuje písemnou plnou mocí, jež je možné udělit i ústně do protokolu, přičemž v téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.* Podle § 33 odst. 2 správního řádu *může být zmocnění uděleno a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení, b) pro celé řízení, c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.* Předložená plná moc ze dne 5. 8. 2016, ve spojení s plnou mocí ze dne 12. 6. 2016, obsahuje označení zastoupeného i zástupce, řízení, v němž má být zastoupení realizováno, rozsah zastoupení, je datována a podepsaná oběma stranami (byť by stačil podpis pouze zastoupeného, neboť zástupce projevuje svou vůli zastupovat jiného tím, že plnou moc podepsanou zastoupeným předkládá správnímu orgánu a jedná ve shodě s jejich dohodou o zastoupení). Ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu *uvádí, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.* V předložené plné moci je uvedeno, že tato je v daném správním řízení udělena na veškeré úkony, a to s výjimkou doručování písemností určených do vlastních rukou zástupce, zástupce si se zastoupeným tedy dohodli modifikaci rozsahu zastoupení v daném správním řízení. Žalobkyně si musela být vědoma rozsahu zastoupení, neboť předmětnou plnou moc podepsala, přičemž svůj podpis na plné moci nerozporuje. Účelové tvrzení žalobkyně o tom, že si nebyla v době udělení plné moci vědoma skutečnosti napsané drobným písmem, že její zástupce není oprávněn přijímat doručované písemnosti určené do vlastních rukou, nebyla na tuto skutečnost upozorněna zástupcem ani správním orgánem a dozvěděla se o něm až z rozhodnutí žalovaného, nemůže obstát, neboť rozsah zmocnění je uveden stejnou velikostí i druhem písma, nelze shledat, že jde o drobné písmo, a to ani v porovnání s celým textem plné moci, který je obsažen pouze na jedné straně textu. Ze stejných důvodů ani správní orgán prvního stupně neshledal v plné moci nedostatky, na které by měl žalobkyni ve správním řízení upozornit a pro které by vznikly pochybnosti o existenci zastoupení nebo rozsahu zastoupení. Nic na tomto právním závěru nemění ani skutečnost, že rozhodnutí bylo doručováno jak žalobkyni, tak i jejímu zástupci (viz rozdělovník rozhodnutí), což byl nadbytečný úkon ze strany správního orgánu prvního stupně, který však nemohl zkrátit žalobkyni na jejích právech ve správním řízení, neboť žalobkyni bylo rozhodnutí doručeno řádně do jejích vlastních rukou. V této souvislosti je nutné si uvědomit, že plná moc je odrazem resp. osvědčením dohody o zastoupení mezi zástupcem a zastoupeným. Pokud si strany dohodly rozsah zmocnění pro určité

řízení, pak plná moc musí tento rozsah zmocnění odrážet. Předmětná plná moc obsahuje podpisy jak žalobkyně jako zastoupené osoby, tak jejího zástupce A. P., strany tak svými podpisy stvrdily existenci uzavřené dohody o zastoupení a rozsah tohoto zastoupení. Nelze tedy přijmout argument žalobkyně, že plná moc neodpovídá její vůli a že si nebyla vědoma skutečnosti, že jí zmocněnec může zastupovat ve správním řízení, vyjma doručování písemností určených do jejích vlastních rukou. Žádná skutečnost nenasvědčuje tomu, že rozsah zastoupení specifikovaný v plné moci neodráží vůli žalobkyně, neboť rozsah zastoupení je uveden dostatečně velkým písmem v hlavním textu plné moci, je z něj zřejmé, že jde o zastoupení v přestupkovém řízení sp. zn. 11943/2016/DOPR/KoV a žalobkyně jej začala rozporovat až tehdy, kdy jí bylo doručeno rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání pro opožděnost. V takovém případě se nelze domáhat zrušení rozhodnutí žalovaného.

Soud nevyhověl důkaznímu návrhu výsledku svědka A. P., neboť soud vzhledem k výše uvedenému, toto považuje za zcela nadbytečné. Soud již na závěr jen zdůrazňuje, že je zcela na účastníku řízení, zda si zvolí zástupce a v jakém rozsahu jej pověří svým zastupováním. Odpovědnost za svou nedůslednost v ochraně svých práv nemůže žalobkyně přenášet na správní orgán.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud považuje rozhodnutí žalovaného za správné, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšný žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 6. září 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně